

Lovforslaget indeholder i øvrigt en ophævelse af erstatningsansvarslovens § 18, stk. 2, således at krav på godtgørelse for personskade nu falder i arv, uanset om skadelidte har gjort kravet gældende inden sin død. Førhen var det et krav, at skadelidte faktisk skulle have gjort dette krav gældende.

Alt i alt er det et udmærket supplement til de regler, vi har i øjeblikket. Det er i øvrigt sådan, at man har tilsvarende regler i de andre nordiske lande. Venstre støtter forslaget.

Lissa Mathiasen (S):

Vi hilser i Socialdemokratiet med stor tilfredshed det her lovforslag velkommen.

Vi mener, forslaget skal ses som den endelige færdiggørelse af arbejdet omkring erstatningsansvarsloven, som vi havde til behandling og til vedtagelse her i folketingsåret 2000-01. Det var dér, hvor vi lavede ændringer i erstatningsansvarsloven, som kom til at betyde nogle meget afgørende forbedringer i erstatningsniveauet, bl.a. ved tab af forsørger. Det er sådan, så den maksimale forsørgertabserstatning nu er oppe på godt 1,8 mio. kr. mod tidligere 1,1 mio. kr.

Det blev også i den sammenhæng besluttet, at det skulle være muligt oveni at kunne få et beløb til uforudsete udgifter på 111.000 kr. p.t. – en regel, som jeg i hvert fald er meget sikker på, at mange, der oplever pludselig at miste en ægtefælle eller lignende, har set som en meget klar forbedring. Men netop spørgsmålet om at tilkende efterladte en tortlignende erstatning manglede vi.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi var godt tilfredse med, at den daværende justitsminister, hr. Frank Jensen, nedsatte en hurtigtarbejdende gruppe, som skulle komme med forslag til svar på netop det spørgsmål, der er til behandling her i dag. Og vi har altså svaret her i form af lovforslaget.

Kl. 13.25

Der skabes nu mulighed for, at der i særlige tilfælde kan tilkendes efterladte en godtgørelse for lidelse eller krænkelse som følge af en nærtstående død, når vel at mærke dødsfaldet er forvoldt forsætligt eller groft uagtsomt.

Jeg tror, det er meget væsentligt at få sagt, at det at indføre en sådan tortlignende godtgørelse for ikkeøkonomisk skade til de efterladte er, at vi her anerkender, at vi bryder med erstatningsansvarslovens traditionelle principper. Men vi er enige i, at det er rigtigt at tage skridtet. Vi er

kender samtidig, at det kan være svært at prissætte følelsesmæssige belastninger, og det er jo faktisk det, man går ind og gør her.

Derfor må denne godtgørelse til efterladte heller ikke opfattes, som om man hermed forsøger at prisfastsætte tab af et menneskeliv eller tilsvarende fastsætte en pris på følelsesmæssige omkostninger, der er ved sådan et tab.

Vi kender jo egentlig princippet allerede i dag, når der fastsættes beløb for f.eks. det at miste sit syn, miste en arm eller et ben; tilsvarende, når der er tale om tortgodtgørelse. I begge tilfælde er der også tale om en økonomisk kompensation for en særlig psykisk eller følelsesmæssig krænkelse, som heller ikke ud fra objektive kriterier kan gøres op i kroner og øre.

Forslaget her lægger altså, som det allerede er nævnt, som udgangspunkt op til et maksimalt beløb på 100.000 kr., dog med mulighed for i helt ekstraordinære situationer at få tilkendt en højere godtgørelse. Vi synes, det er godt, at forslaget er kommet frem.

Der har været et enkelt spørgsmål, som jeg godt vil tage frem, og som jeg ikke skal lægge skjul på at vi også synes er lidt besværligt. Det er spørgsmålet om psykiske skader som følge af et dødsfald. Det har været meget diskuteret. Forbrugerrådet rejser også spørgsmålet i deres høringsvar, og tilsvarende har det også været meget grundigt behandlet i den nedsatte arbejdsgruppe.

Jeg kan forstå af bemærkningerne til lovforslaget, at justitsministeren deler arbejdsgruppens opfattelse af, at det som hidtil vil være mest hensigtsmæssigt, at det overlades til retspraksis at fastholde indholdet af dansk rets almindelige erstatningsregler, herunder også i hvilket omfang der kan gives erstatning for psykiske skader. Herunder lægger man så ikke mindst op til, at domstolene inddrager udviklingen i de andre nordiske lande samt udviklingen på arbejdsskadeområdet.

Som udgangspunkt kan vi godt følge denne holdning. Men jeg vil alligevel godt sige, at vi i Socialdemokratiet nøje vil følge, om og hvordan domstolene via deres stillingtagen til konkrete sager får sikret, at det her reelt vil ske.

Men som det er fremgået, glæder vi os over at se, at justitsministeren har valgt at bakke op om det arbejde, som den tidligere justitsminister satte i værk, og som fuldender arbejdet med erstatningsansvarsloven.

Jeg synes, at vi med de tre afsæt, der her er taget – både spørgsmålet om tab af forsørger, mu-